

Nr 35.

Av herr **Gustafsson** i Välsnäs, *angående åtgärder till bekämpande av smittosam kastning hos nötkreatur.*

Den smittosamma kreaturskastningen är en fråga som under de senaste åren fått allt större aktualitet. Den har i veterinärernas årsberättelser från vissa delar av landet, särskilt då slättbygderna, intagit en framskjuten plats och de finnas, som anse, att statsmakterna i lika hög grad borde uppmärksamma denna kreaturssjukdom som tuberkulosen. Det förefaller som om den smittosamma kastningen skulle få allt större spridning, vilket förhållande givetvis måste uppmärksammas. Jordbrukarna själva inse tvivelsutan de stora värden som stå på spel om denna sjukdom skulle få ytterligare spridning, och under ett i hela landet uppmärksammat nyligen i högsta instans avgjort mål har det framkommit, vilka skador som genom denna sjukdom kunna åsamkas en jordbrukare.

Den allmänna meningen bland jordbrukarna torde nog vara den att statsmakterna inte kunna ställa sig passiva gentemot denna kreaturssjukdom. Det finnes desto mindre anledning till något sådant eftersom ganska långt gående åtgärder vidtagits för att motverka tuberkulosen hos nötkreaturen. En statlig utredning om densamma har som bekant ägt rum och lett till vissa ingripanden.

Det vore givetvis önskvärt om jordbrukarna själva under en eller annan form av statlig medverkan kunde komma till rätta med detta problem och tillfredsställande lösa detsamma. Såsom exempel på huru jordbrukarna själva genom samverkan kunna vidtaga åtgärder med gott resultat må nämnas utrotandet av berberisbusken i vissa län, varvid lokala berberiskommittéer under medverkan av hushållningssällskapen ordnat och lett arbetet.

En lämplig form för jordbrukarnas medverkan ifråga om bekämpande av den smittosamma kastningen bland kreaturen synes vara att sockenföreningar bildades inom de socknar, där sjukdomen förekommer, och att dessa föreningar finge för sitt arbete fastställt arbetsplaner efter gemensamma normer.

Önskvärt är att statsbidrag utginge till blodprovsundersökningar och till vaccinering med abortvaccin inom besättningar, som ha smittats eller där risk för smitta föreligger.

Lagstiftningsåtgärder av sådant innehåll böra genomföras, att på platser, där smittosam kastning bland kreaturen är ofta förekommande, veterinärundersökning bör ha företagits innan försäljning av nötkreatur sker.

De åtgärder, som i andra länder, exempelvis Danmark, vidtagits i dessa ämnen, böra bliva föremål för undersökning av den utredning, som enligt min

mening lämpligen bör närmare behandla bekämpandet av smittosam kastning bland kreatur.

Under hänvisning till det ovan anförda hemställer jag sålunda,

att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning angående möjligheter till bekämpande av smittosam kastning hos nötkreaturen samt att de förslag, som utredningen kan föranleda, måtte föreläggas nästa års riksdag.

Stockholm den 15 januari 1935.

John Gustafsson
i Välsnäs.
